

I Solnedgången

Mando Diao

Satte jag mig på bergets kam
Såg ut över fjärden
Såg hur solen i väster sam
Långt i väster gick färden
Tiden förgår, nyss var det vår
Snart ligger höst över världen

Dagar har kommit och dagar har gått
En gång kommer väl den sista
Flyktig är lyckan och knappt dess mått
Tung är den ändå att mista
Luftbyggda slott skimra ju blott
Skimra och locka och brista

Dårar de tänka och dårar de tro
Dårar de mena och hoppas
Hoppas att frön som i jorden gro
Växa till skördar och knoppas
Brodden den dör, frosten förstör
Det som i markerna stoppas